

کرونا خشونت روانی میان خانواده‌ها را افزایش داد؛ زنان در صدر

تهران (پانا) - طبق آمار اورژانس اجتماعی، میزان خشونت خانگی در دوران پاندمی کرونا در ایران افزایش یافته است و تماس‌های اورژانس اجتماعی نشان می‌دهد که تماس‌ها با موضوع اختلافات حاد خانوادگی ۲۵ درصد رشد داشته است.

خشونت خانگی یکی از طیف‌های خشونت در جامعه است. خشونت خانگی، خشونتی است که در محیط خصوصی به وقوع می‌پیوندد و عموماً در میان افرادی رخ می‌دهد که به سبب صمیمیت ارتباط خونی یا قانونی، به یکدیگر پیوند خورده‌اند و بیشترین میزان آن علیه زنان اعمال می‌شود. طبق آمار یونسکو، سالانه ۳ تا ۴ میلیون زن قربانی خشونت خانگی می‌شوند. خشونت نسبت به زنان در زندگی میلیون‌ها زن و از طبقات مختلف اجتماعی با وضعیت اقتصادی و سطح تحصیلی متفاوت در سراسر دنیا تأثیر گذاشته است و بسیاری از موارد خشونت علیه زنان گزارش یا ثبت نمی‌شود. در ایران نیز خشونت خانگی علیه زنان رو به افزایش است و آنطور که حبیب‌الله مسعودی فرید، معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی گفته، تماس‌هایی که با اورژانس اجتماعی گرفته شده است گویای افزایش ۲۵ درصدی خشونت خانگی در ایام پاندمی کرونا بوده است. همچنین طبق گفته محمود علیگو، رئیس اورژانس اجتماعی خشونت خانگی، مسائل بین زن و شوهر و به طور کلی حوزه آسیب‌های مربوط به خانواده جدی‌ترین و اساسی‌ترین موضوعاتی است که در صدر آمار اورژانس اجتماعی قرار دارد و حدود ۳۸ درصد از آمار اورژانس اجتماعی را به خود اختصاص داده است.

زنان در صدر خشونت خانگی

سیما قوشه، فعال حوزه زنان در آستانه روز جهانی خشونت علیه زنان در گفت‌وگو با پانا با اشاره به خشونت‌های خانگی علیه زنان اظهار کرد: «خشونت‌های خانگی انواع مختلفی دارد که در همه موارد آن محدود کردن اعضای خانواده است اما در بیشتر موارد خشونت خانگی علیه زنان اتفاق می‌افتد و در مراحل بعدی بیشترین خشونت خانگی علیه کودکان در خانه صورت می‌گیرد که همه این موارد اعمال فشار به اعضای خانواده و فشار روانی به افراد یک خانواده است.»

این فعال حوزه زنان و خانواده با بیان اینکه همه موارد خشونت خانگی آسیب‌های روحی و روانی به دنبال دارد، گفت: «خشونت خانگی ضربات روحی و روانی هستند که در مدت طولانی بر زندگی افراد اثرات منفی فراوانی دارند. فرزندان که این خشونت‌ها را می‌بینند دچار اختلال و ضایعه روانی می‌شوند که در آینده آنها بسیار اثرگذار خواهد بود و اغلب این کودکان در بزرگسالی تبدیل به افرادی خشن و پر از اختلالات روانی می‌شوند.»

وی با بیان اینکه خشونت خانگی به سمت خشونت روانی در دوران پاندمی در حال حرکت است، گفت: «شخصی زمانی حالت بدی به خود می‌گیرد که تبدیل به پرخاشگری شود و طبق مطالعاتی که در دوران کرونا صورت گرفته خشونت و خشم افراد در جامعه روندی افزایشی یافته است و خشونت روانی که شامل پرخاشگری و استفاده از لفظ رکیک است بین افراد رو به افزایش است.»

این فعال حوزه زنان و خانواده با اشاره به ضعف گفت‌وگو میان اعضای خانواده گفت: «قطعاً بروز خشونت در خانواده به میزان بسیار بالایی در نتیجه ناتوان بودن افراد در برقراری ارتباط موثر با یکدیگر و نداشتن مهارت گفت‌وگوی کاربردی است. مطالعات نشان می‌دهد میزان گفت‌وگو به حداقل رسیده و این کاهش

میزان گفت‌وگو و تعامل در بین اعضای خانواده تبعات جبران‌ناپذیری را برای خانواده و جامعه به دنبال خواهد داشت که نباید از آن به‌راحتی عبور کرد.

قوشه گفت: «امروز کوچکترین مساله‌ای که در خانواده اتفاق می‌افتد منجر به خشونت شده که بیانگر این است مهارت لازم برای گفت‌وگو کردن وجود ندارد و باید گفت ریشه خشونت‌های خانگی و جرائمی که در جامعه اتفاق می‌افتد این است که مهارت تعامل و گفت‌وگوی سازنده و ساختارمند در بین اعضای خانواده و افراد جامعه وجود ندارد.»

این کارشناس خانواده تاکید کرد: «آموزش گفت‌وگوی موثر می‌تواند ابزاری قدرتمند برای جلوگیری از خشونت خانگی باشد. پیشگیری از خشونت خانگی برای حفظ سلامت زنان و کودکان اهمیت ویژه‌ای دارد. برای پیشگیری از خشونت خانگی مهمترین نکته آموزش و آگاهی افراد جامعه است. آموزش و آگاهی قبل از ازدواج، آموزش‌های رسانه‌ها و سازمان‌ها در پیشگیری از خشونت خانگی لازم و ضروری است. البته طرفداران دیدگاه مردسالاری، خشونت خانگی را امری عادی تلقی می‌کنند و در بسیاری از موارد از آن به عنوان تحکم مردانه نام می‌برند و سال‌هاست که این باورهای غلط وجود دارد و از این رو نقش آموزش و آگاهی بسیار اهمیت دارد.»

تاثیر لایحه تامین امنیت زنان در کاهش میزان خشونت

وی در پاسخ به این سوال که آیا به سرانجام رسیدن لایحه تامین امنیت زنان در برابر خشونت می‌تواند، انواع خشونت را در جامعه کاهش دهد، گفت: «هنوز این لایحه به سرانجام نرسیده است. البته گفته می‌شود می‌تواند از زنان در برابر خشونت صیانت کند اما نباید فراموش کرد که این لایحه به تنهایی نمی‌تواند کارساز باشد و فرهنگسازی نقش پررنگ‌تری دارد و اگر تقویت شود قطعاً در کنار قانون می‌تواند در کاهش خشونت‌ها تاثیرگذار باشد.»